

עֲזָרֵי מַעַם הַשָּׁמַיִם עוֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ

סֵפֶר הַזֵּהָר

שִׁחֵבֵר הַתֵּנָא הָאֱלֹקִי רַבָּן שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאִי זִיע"א

וּבּוֹ: "סֵפֶר הַזֵּהָר", "זֵהָר חֻדְשׁ", "תְּקוּנַי הַזֵּהָר"

מְנַקֵּד

זֵהָר חֻדְשׁ יִתְרוֹ

מִבְּאֵר בְּלִשׁוֹן הַקֹּדֶשׁ עִם פְּרוּשׁ מִל וְנִחְמָד לְמַעַן יְרוּץ הַלּוֹמֵד בּוֹ

מחולק ל- תתק"ס (960) קונטרסים

ל"ב כרכים של לי חלקים

כרך כ"ט - חלק ג'

קונטרס 843

מופץ ללא מטרת רווח כלל - לקירוב הגאולה ברחמים

בְּסִפְרָא דָּא יִפְקוּן בֵּיה מִן גְּלִיתָא בְּרַחֲמֵי

יחד שבטי ישראל לסיים כל ספר הזוהר בדקות ספורות

"קודשא בריך הוא אורייתא וישראל חד הוא"

יִוצֵא לְאוֹר עַל יְדֵי "מִפְעַל הַזֵּהָר הַעוֹלָמִי"

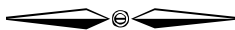
אֲדָר א' תשע"א לפ"ק - בעייה"ק בית שמש תובב"א

הַזֶּהר הַקְּדוֹשׁ בְּשִׁבְתּוֹ וְכוּ' בְּעֵינֵי גְדוֹל, וְכֵן אָמַר דְּמַה שֶׁאָמַר בְּרַעֲיָא מֵהִימְנָא בְּזֶהר פְּרֻשֵׁת נִשְׂא דְּבַהֲאֵי חֲבוּרָא דְּסִפְר הַזֶּהר בֵּיה יִפְקוּן מִן גְּלוּתָא כּו', הֵינּוּ בְּלִמּוּד בְּעֵינֵי גְדוֹל דְּנֻקָּא וְכוּ', בְּדַקְדוּק הַלְשׁוֹן בְּכָל מְלָה שֶׁיְהִי מִכּוֹן עַל פִּי אֲמִתּוֹת חֻכְמַת הַקְּבֵלָה". וְעַיֵן שֵׁם שֶׁהָרָאָה מְקוּרֵוּ בְּדַבְרֵי רַבְנֵי הָאָר"י בְּשֵׁעַר רוּחַ הַקֹּדֶשׁ (שָׁם) שֶׁמָּה שֶׁזָּכָה לְהַשְׁגָּה יִתֵּר עַל כָּל בְּנֵי דוֹרוֹ "כִּי כַּמָּה לַיְלֹת הָיָה נִשְׁאָר בְּלִתֵּי שָׁנָה עַל מֵאֲמַר אֶחָד שֶׁל סִפְר הַזֶּהר, וּלְפַעֲמִים שֶׁשָּׂה לַיְלֹת שֶׁל יָמֵי הַחֹל שֶׁבְּשִׁבּוּעַ הָיָה מִתְבּוֹדֵד וַיּוֹשֵׁב עַל עֵינָיו מֵאֲמַר אֶחָד בְּזֶהר בְּלָבָד, לֹא הָיָה יֹשֵׁן כָּל הַלַּיְלֹת הֵהֵם". וְאֲכֵן יֵרָא שְׁמַיִם יוֹצֵא יָדָי שְׁנֵיהֶם, מִזָּה וְגַם מִזָּה בַּל יֵנִיחַ יָדוֹ, וְאֲשֵׁרֵי לוֹ וְאֲשֵׁרֵי חֻלְקוֹ בְּזָה וּבַבָּא.

וְעַל כָּל אֵלֶּה וְעוֹד טוֹבָא יֵשׁ לוֹמַר כִּי כַּמָּה גְדוֹלִים מַעֲשֵׂי כ"ק הַגַּה"צ מֵהַאֲלָמִין שְׁלִיט"א אֲשֶׁר גְּדוֹל זְכוּתוֹ עַד מְאֹד בְּזַכּוּי הַרְבִּים, וַיְהִי רַעֲנָא דְּתִירוּם רִישֵׁיהּ אֲכֹלָא פְּרָכָא, וַיִּזְכֶּה לְהַגְדִּיל תּוֹרָה וּלְהַאֲדִירָה פְּאוּת נִפְשׁוֹ הִטְהוֹרָה, וַיִּאֲרִיךְ יָמָיו עַל מַמְלַכְתּוֹ הוּא וּבְנָיו בְּקִרְבֵּי שְׁרָאֵל עַד כִּי מָלְאָה הָאָרֶץ דְּעָה אֶת ה' כַּמִּים לִים מְכַסִּים בְּבִיאת גּוֹאֵל צְדָק בְּמַהֲרָה דִּידָן, אֲמֵן כֹּן הָיָה רְצוֹן.

וְהֵנִי בְּזָה דּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמוֹ וְשְׁלוֹם תּוֹרָתוֹ בְּאַהֲבָה רַבָּה:

הַק' יִצְחָק מֵאִיר מְאֲרָגְנִשְׁטֶעֶרן

הַרְבּ מֵאִיר שְׁטֶרן

הַרְבּ דְּאֲתָרָא קַדִּישָׁא מִירוֹן וְאֲזוֹר מְרוּם הַגְּלִיל

טל' 046987107 046990382 ת.ד. 33

ח' שְׁבֵט תש"ע.

בִּיבְמוֹת (צ.א.) בְּכוֹרוֹת (לא): דְּאָמַר רַבֵּי יוֹחָנָן מִשּׁוּם רַבֵּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאֵי, כָּל תַּלְמִיד חָכֵם שְׂאוּמְרִים דְּבַר שְׁמוּעָה מִפִּי בְּעוֹלָם הַזֶּה שְׁפִתּוֹתָיו דּוֹבְבוֹת בְּקִבְר. וְרַשִׁי שֵׁם בִּיבְמוֹת וְזֶה לְשׁוֹנוֹ, שֶׁיְהִי שְׁפִתֵי נְעוֹת בְּקִבְר כְּאֵלוֹ אֲנִי חֵי. וְרַשִׁי שֵׁם בְּבְכוֹרוֹת וְזֶה לְשׁוֹנוֹ: וְהִנָּהוּ הוּא לוֹ שְׁדוּמָה כְּחֵי. רַבֵּינוּ

הקדמה לזוהר תתק"ס חלקים - מבצע "יחד כל ישראל"

ישראל הקדושים והטהורים ה'מה כלולים כל ששים רבוא נשמות בתוך ספר הזוה"ק, בדפנת רבינו הקדוש הרמח"ל זי"ע באגרותיו. ולכן כל אחד יטמין עצמו בספר הזוהר הק' במיוחד בדורנו דרא בתראה ודור אחרון. ובזהר (זהר חלק ג') דף קנ"ג: ברעיא מהימנא כתב דהוא "תיבת נח" שמציל מפני המבול הנורא. ולזה תקן הרמח"ל זי"ע דיקבצו את כל ישראל ללמוד זוה"ק ובזה יתבטלו כל הגזרות – ויצמחו הישועות בצמיחת קרן דוד במהרה. (ועין בספר זכותא דרשב"י).

כתב בשדי חמד (מערכת מ' סוף בלל קצ"ח) וז"ל: מצוה שעושים אותה הרבה בני אדם בשתפנות, כל אחד נוטל שכר פאילו עשאה פולה לבדו, ומטעם זה נוהגים כל בית ישראל לעשות חבורת ש"ס ומחלקים הש"ס בין כמה בני אדם, שכל אחד לוקח מסכת אחת, ועושים סיום פעם אחת בשנה, וכן חבורות שחלקו ביניהם ללמוד סדר משניות, ושורת הדין נותנת שיטול כל אחד ואחד שכר פאילו למד הש"ס פולו, עכ"ל. – שמחת סיום ספר הזהר: הרבי רבי ברוך נכד הבעל שם טוב זיע"א, נהג בכל שנה ושנה ביום ל"ג בעומר לעשות סיום ספרי הזהר הקדוש, ואחר הסיום לקח הספר הזהר בידי קדשו ורקד כמה שעות, ואחרי רקודין דקדשה משמחת היום ומשמחת התורה נשק בפי קדשו את ספר הזהר ואמר בזה הלשון, "איך קען דיה, און דו קענסט מיר" [פירוש: אני מפיר אותך, ואתה מפיר אותי]. (טעמי המנהגים).

קריאת גדולי ירושלים בשנת תרפ"א: מעלת למוד הזהר הקדוש אשר הוא מבטל כל מיני פרעניות וגזרות קשות ורעות ומותנא וחרבא ובזה מעלמא... לשקד על למוד הזהר לגמר בארץ ובחוצה לארץ אלף סיומים... וברור כי גם אנשי חוץ לארץ יעלה הלמוד שלהם עם אנשי עיר הקדש במסלת בית קדש הקדשים בסוד כל ישראל ערבים זה בזה, ונכנס לשנה חדשה שנת גאלה וישועה ברחמים על עמו ישראל ועל כל העולם כלו... סיום זהר לעלוי מזל עם ישראל ולבטל כל הצרים אותם עליונים ותחתונים, ויפר עצת אויבינו ויקלקל מחשבותם ולא תעשינה ידיהם תושינה, וישראל ישכן לבטח ונראה בנחמת ציון, ובמהרה יתקיים "ישראלם דרור בארץ אבי"ר.

הלומדים בחבורה – כל אחד כמה דקות ומשתתפים ומתאחדים ברצונם, עולה להם לפולם שלמדו כל הזוה"ק, וכך נוכל בשבע דקות לעשות סיומי זוהר לאלפים, ויתקיים בנו דברי הנביא ישעיה (פרק ס' כ"ב) "הקטן יהיה לאלף" שאפילו בדורנו הנמוך – יוכל להחשב לשר האלף, שסים כל הזוה"ק, ובפלא יועץ (ערך רבים) כתב: וכמה מעלות טובות לתורה דרבים ותפלה דרבים וכל מצוה הנעשית ברבים, הנה כי פן ראוי לכל אדם להתחבר עם יראי ה' וחושבי שמו ולקיים מאמר דוד המלך ע"ה (תהילים קי"ט ס"ג) "חבר אני לכל אשר יראוך". עכ"ל.

על סיום "כל ספר הזהר" בגירסא מצינו מנהג ישראל לעשות אז סעדת מצוה ולפטר בכורים מתענית בערב פסח. (ספר דרך ארץ מנהגי יהודי ארם צובה חלק א' עמוד כ"ז). (ועין בשו"ת פרחי פהונה חלק אר"ח סי' ג')... וממילא כל שכן בלמוד הזוהר

עלינו לשמוח בסיום למודו, שזכות לימוד הזוהר הוא הדבר היחיד להוציאנו מעבדות לחרות כנזכר בזוהר הקדוש, ועוד שהזוהר מלא על גדותיו ממשניות, ובכלל מסכתות נחשב, וזה הוא בכלל סעודת מצוה, עת"ד.

ובספר תולדות קול יהודה (אות ל"ג) איתא עובדא: דפעם אחת ביומי דאב קודם הצום עשה סעודת סיום ואכלו בשר, ושאלו אותו על מה עשה סיום, והשיב כי סים את הספר הקדוש עשרה מאמרות להרמ"ע מפאנו ז"ל, וכן במנהגיו (שם אות קכ"ט), פעם אחת במוצאי תשעה באב אכל בשר, ואמר שיש לו סיום על ספר פרי עץ חיים (להאר"י הקדוש), ע"כ. ובספר סוד ה' מבאר: ועל פי דברי הפסא מלך והבן איש חי ועודו – מעלת הלמוד בזוה"ק, שהלמוד ממש נתהפך לאיש חדש וטהור, ומתמלא שמחה בכל רגע בלומדו, ובוודאי בסיים כל חלק, כמו ספר התיקונים, זהר על התורה, וזוהר חדש, עלינו לשמוח ולעשות סעודה גדולה על כל חלקי הזוהר ובוודאי על האדרא הקדושה שבלמוד האדרא הקדושה זוכה שהרשב"י בכבודו ובעצמו בא מעטר כמלך ויושב ומקשיב בקולו בשלומד האדרא.

כתב המקבל הקדוש רבי אברהם אזולאי זי"ע א זקנו של החיד"א בשם המקבל הרב אברהם גלאנטי זי"ע, בספרו "אור החמה" על ה"אדרא דמשפנא" (שבפרשת משפטים דף קכ"ג ע"ב), וזה לשון קדשו: אפילו עוד היום אחר שנפטר רשב"י מבינינו, כל זמן שאנו עוסקים בדברי האדרא, "אתער" בא רבי שמעון מעטר כמלך בעטרותיו בראש, ויושב בגון, עכ"ל. האם יש שמחה גדולה מזו, על פן ראוי לעשות סעודת מצוה. ובוודאי כאשר יבקש ויתפלל בזכות הרשב"י תתקבל תפלתו ותעשה בקשתו, ומבאר בכתבי האר"י (שער הפסוקים, שיר השירים): "היושבת בגנים חברים מקשיבים לקולך השמיעני": ראשי תבות ח' בירים מ' קשיבים ל' קולך ה' שמיעני, הוא חמלה, כמו שדרשו בזוהר בפרשת שמות (דף י"ב ע"ב), על פסוק והנה נער בוכה ותחמל עליו וגו', והבן זה, עכ"ל. ובזה שם בארו שהשכינה חומלת כאשר חוזרים בתשובה, שקודם קטרגה מדת הדין על בטול תורה, וכאשר חוזרים בתשובה ומתקנים, מיד חומלת השכינה הקדושה, ונשמעת התפילה ועל דרך דברי האר"י כאשר משתף עצמו עם הציבור בלמודו, אז מעורר את השכינה הקדושה לחמל עליו ולשמע תפלתו ולעשות בקשתו לטובה. ובאור החיים הקדוש כתב דגואל הראשון הוא גואל האחרון כמו שאמרו בזוה"ק מ'ה ש'היה היא – ראשי תבות משה – שיהיה, שהוא הגואל האחרון. (אפשר לרמוז דהרשב"י נשמת משה ובזכותו נגאל), ואין משה רבינו ע"ה מוסר התורה רוצה לגאול עם של בטלנים, עת"ד האור החיים הקדוש זי"ע א. ובזוה"ק קראו למי שלא לומד סודות התורה ולכלל הפחות למוד בקריאה זוה"ק, עם הארץ, ובגללו מתעבב הגאולה רח"ל. על פן פלנו צריכים להתחזק ולהתאחד בלמוד הקדוש הזה. וברוך ה' שזכינו בדרךנו להתחבר כלל ישראל עם "מפעל הזוהר העולמי" העובד ללא לאות ללא מטרות רוח, ולוקח על שכמו משא ועול החובות למען הקים השכינה הקדושה ולשמח לאבינו שבשמים – על פן אחי! כל אחד יכלל בלמוד הנשגב הזה למען פדות השכינה הקדושה ולמען פדות נפשנו ופדות עמו ישראל בקרוב בימינו ברחמים, אכ"ר.

תפלה קדם למוד האוהר הקדוש

רבון העולמים ואדוני האדונים, אב הרחמים והסליחות. מודים אנחנו לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, בקדשה ובהשתחויה, שקרבתנו לתורתך ולעבודתך עבודת הקדש, ונתת לנו חלק בסודות תורתך הקדושה. מה אנו, מה חיינו, אשר עשית עמנו חסד גדול כזה. על כן אנחנו מפילים תחנונינו לפניך, שתמחול, ותסלח, לכל חטאתינו ועוונותינו, ואל יהיו עוונותינו מכדילים בינינו לביניך. ובכן יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, שתכוננו לבבינו ליראתך ואהבתך, ותקשיב אזניך לדברינו אלה, ותפתח לבבינו הערל בסודות תורתך, ויהיה למודנו זה נחת רוח לפני כסא כבודך פריח ניחוח. ותאציל עלינו אור מקור נשמתנו בכל פחינתנו, ושיתנוצצו ניצוצות עבדיך הקדושים אשר על ידם גלית דבריך אלה בעולם. וזכותם, וזכות אבותם, וזכות תורתם, ותמימותם, וקדשם, יעמוד לנו לבל נפשל בדברים אלו. ובזכותם תאיר עינינו במה שאנו לומדים. כמאמר נעים זמירות ישראל "גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך". יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי. כי יי יתן חכמה מפיו דעת ותרונה: (קבלה מהאר"ל)

לשים יחוד קודשא בריה הוא ושכינתיה, בדחילו ורחימו, ורחימו ודחילו, ליחדא שם יוד כ"י בוא"ו כ"ן ביהודא שלים, על ידי ההוא טמיר ונעלם בשם כל ישראל לאקמא שכינתא מעפרא, ולעלוי שכינת עויגו אם הבנים שמחה. הריני מקשר עצמי בלימוד הקדוש הזה בנשמת כל התנאים והצדיקים הפתובים בזוהר הקדוש ובראשם התנא האלוני רבי שמעון בר יוחאי ורבי אלעזר בנו. ועל ידי זה תתקיים תפלת דוד המלך עליו השלום (תהלים סא, ד-ה) פי היית מחסה לי מגדל עז מפני אויב. אגורה באהלה עולמים אחסה בסתר כנפיה סלה. ואזפה שבלמודינו זה יהיו שפתותיהם דובבות בקבר, למען שמו באהבה לעשות נחת רוח ליוצרנו ולעשות רצון בוראנו. ובהדין ספרא ספר האוהר, יפקון ישראל מן גלותא ברחמי, יראה אל עבדיך פעלה והדרך על בניהם. ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו, ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו (תהלים צ, טז-יז). (סוד ה')

[תפלה לרפואות וישועות]

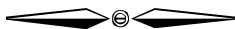
הריני מקבל עלי מצות עשה של ואהבת לרעה פמוה, והריני אוהב כל אחד מבני ישראל כנפשי ומאדי, והריני מזמין את פי ללמוד בספר הזהר הקדוש לזכות ... כב"פ (וכאן יפרט בקשות) [לרפואת...] [ישועת ...] [לבנים ...] השם ישלח דברו יחזקהו וירפאהו ברפואת הנפש ורפואת הגוף ברמ"ח אבריו ושם"ה גידיו בתוך שאר חולי ישראל ויארץ ימיו ושנותיו בנעימים] [ויזשיעהו בדבר ישועה ורחמים ...] אמן סלה.

גִּרְשׁוּם שֵׁם דּוֹבְבוֹת בְּעוֹלָם הִזָּה וְשִׁפְתוֹתָיו דּוֹבְבוֹת בְּעוֹלָם הַבָּא. וְאִמְרַתִּי לְפָרֵשׁ תִּכְן שֶׁל "שִׁפְתוֹתָיו דּוֹבְבוֹת", מֵהוּ הַמְשַׁמְעוֹת וּמֵה הַנְּאָה יוֹצֵא לוֹ וְלָנוּ עַל יְדֵי זֶה, כִּי אָנוּ בָּאִים לְהִרְשֵׁב"י וּמִבְּקָשִׁים כָּל אֶחָד בְּבִקְשָׁתוֹ הַרוּחֵנִית וְהַגְּשָׁמִית, שִׁשְׁנֵיהֶם אֶחָד, כִּי אֵי אֶפְשֶׁר זֶה בְּלִי זֶה, וּבִמָּה נִתְרַצָּה לְפָנֵי הַרְשֵׁב"י שִׁיתְּפַלֵּל וְיַעֲתִיר בְּעַדְנוּ שֶׁהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יִמְלֵא בְּקִשְׁתָּנוּ, וְזֶה עַל יְדֵי שֶׁאָנוּ לוֹמְדִים תּוֹרָתוֹ כְּבִקְשָׁתוֹ "לְמַדוּ תּוֹרָתִי" [גִּטִּין ס"ז] וְעוֹשִׂים לוֹ נַחַת רוּחַ, וְעַל יְדֵי זֶה הוּא מַחְזִיר לָנוּ נַחַת רוּחַ וּמִתְּפַלֵּל בְּעַדְנוּ, וְכֹחוֹ גָּדוֹל, כְּמוֹ שֶׁאָמַר עַל עֲצָמוֹ: יְכוּלֵנִי לְפִטּוֹר אֶת כָּל הָעוֹלָם מִן הַדִּין. וְכַמְבָּאָר בַּזֹּהַר הַקְּדוֹשׁ (חֶלֶק ג' דף קכ"ח) וְזֶה לְשׁוֹנוֹ: אָנֹכִי קִיּוּמֵי עֲלָמִיו, דְּעֲלָמָא מִתְּבָרַךְ בְּגִינָן.

עַל כֵּן בּוֹאוּ וְנַחֲזִיק טוֹבָה לְהִרְבֵּה הַצַּדִּיק רַבִּי שְׁלוֹם יְהוּדָה גְּרָאס, כ"ק אֲדָמוֹ"ר מֵהַאֲלָמִין שְׁלִיט"א, שֶׁזֹּכָה וּמְזַכֵּה רַבִּים בְּהַשְׁתַּדְּלוּתוֹ יוֹמָם וְלַיְלָה לְהַפְיֵץ "אוֹר הַזֹּהַר" וְלְהַלְהִיב אֶת לְבוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל קְדוֹשִׁים, לְעַסֵּק וְלִלְמַד תְּמִידִין כְּסִדְרָן אֶת תּוֹרַת הַרְשֵׁב"י בַּזֹּהַר הַקְּדוֹשׁ, וּמִלְבַּד גָּדַל הַהִתְעוֹרְרוֹת שֶׁנִּשְׁמַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִקְבָּלִים עַל יְדֵי לְמוּד זֶהר הַקְּדוֹשׁ לְהִתְקַרֵּב לְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּאִמוּנָה שְׁלֵמָה וְלִתְשׁוּבָה שְׁלֵמָה בְּאִמַּת, לְהִטְהַר וְלְהִתְקַדֵּשׁ בְּקִדְשָׁה שֶׁל מַעֲלָה, זֹכִים גַּם לְעוֹרֵר הַתְּנָא הַקְּדוֹשׁ הַרְשֵׁב"י שִׁיְמַלִּיץ טוֹב בְּעַדְנוּ לְפִטּוֹר אוֹתָנוּ מִן הַדִּין, וְיִגְלוּ עֲלֵינוּ מִדַּת הַרַחֲמִים, שֶׁנִּזְכָּה לְגֵאֲלָה שְׁלֵמָה בְּמַהֲרָה, אֲמֵן כֵּן יְהִי רָצוֹן.

כֹּה דַּבְּרֵי יְדִידוֹ עַז מוֹקִירוֹ כְּעַרְכוֹ הַרְמָה, מְבָרְכוֹ בְּהַצְלָחָה גְּדוֹלָה בְּעַבּוּדְתוֹ הַקְּדוֹשָׁה הַנִּלְ:

מֵאִיר שְׁטָרן

צִיּוֹר וְלֹאוּ גְּוֹן כָּלֵל. כָּל שֶׁפֶן לְעֵילָא מִיְנָה.

וְצָרִיךְ לְאַחֲזָרָא לְמַלְהָ קְדַמָּאָה. עֵינֵינוּ יְרוּקִין דְּסִטְרָא דְדַכְיָא, רַחֲמִים
אֵינוֹן מְסִטְרָא דְתַפְאַרְתָּ, וִירוּקָא דִּילְהוֹן מְסִטְרִיהָ. אִיהוּ נְהִיר
כְּנֵהוּרָא דְאַבְן מְרַגְלִית.

דְּבַגְנוּ דָּא אַתְקְרִיאוּ סְפִירָן סְפִירוֹת, דְּנִהְרִין גְּוֹנוֹן דִּילְהוֹן כְּסַפִּירִים וְקִירִין,
וְלֹא כְּסַפִּירִים דְּאֵינוֹן פְּסוּלוֹת דְּעַלְמָא שְׁפָלָה, אֶלְא כְּאַבְנֵין וְקִירִין
וּמְרַגְלָאן דְּגִנְתָּא דְּעַדָּן, דְּנֵהוּרָא דִּילְהוֹן מְסוּף הָעוֹלָם וְעַד סוּפוֹ. וְאַלִּין
אֵינוֹן סְפִירָן דְּנִהְרִין לְבַר נֶשׁ בְּאוּרִייתָא כּוּלָּא, עַד דְּלִית שִׁיעוּרָא.

דְּאִית מְרַגְלָאן וְאַבְנֵין וְקִירִין, דְּאֵינוֹן מְנַשְׁמְתָא וְרוּחָא וְנַפְשָׁא, דְּכְרִסְיָא
קְרָא, וּמְלַאכְיָא, וְאַרְבַּע סְטְרֵי עַלְמָא. נֵהוּרָא דְּאַלִּין מְרַגְלָאן אִית
לִיהָ שִׁיעוּרָא, וְאִית לִיהָ רִישָׁא וְסוּפָא. אֲבָל לְנֵהוּרָא דְּנַשְׁמְתָא וְרוּחָא
וְנַפְשָׁא דְּאֵינוֹן בְּאוּרַח אֲצִילוֹת, מְבִינָה וְתַפְאַרְתָּ וּמְלֻכוֹת, לִית לִיהָ שִׁיעוּרָא.
וְאַלִּין אֵינוֹן בְּאוּרַח אֲצִילוֹת, אֲבָל אַחְרָנִין, אִיתְמַר בְּהוֹן (אִיכָּה ד ז) סְפִיר
גִּיזְרָתֵם, כְּמָה דְּאוּקְמוּהָ קְדַמָּאי, כָּל הַנְּשָׁמוֹת גְּזוּרוֹת מְכַסָּא הַכְּבוֹד.
וְכָרְ אֵלִין גְּוֹנוֹן נְהִירִין בְּעֵינֵינוּ דְּגוּפָא דְּגֵן עַדָּן. וּבְהוֹן שְׁכַחַת אוּרִייתָא
לְשְׁכִינְתָּא. וּמִשָּׁה בְּגִין דְּאַתְלִפְשׁ בְּהוּא גּוּפָא דְּגִנְתָּא דְּעַדָּן דְּלַתְתָּא,
אִיתְמַר בֵּיה (שְׁמוֹת ל ד) וַיִּירָאוּ מִגֹּשֶׁת אֱלֹהִים.

וּבְגֵן עַדָּן דְּלְעֵילָא אִיתְמַר בֵּיה, (שם לג כג) וּפְנֵי לֹא יֵרָאוּ, דְּאַף עַל גַּב דְּבַכָּל
אַתְרָא אִיהוּ קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. אִית אַתְרָא דְּאַתְגְּלִיָּא בֵּיה, וְאַתְרָא דְּלֹא
אַתְגְּלִיָּא בֵּיה כָּף. וְדָא אִיהוּ רְזָא דְּאַסְפַּקְלָרִיא הַמְּאִירָה, וְאַסְפַּקְלָרִיא
שְׂאִינָה מְאִירָה.

כְּגוּוּנָא דָּא אִית בְּאוּרִייתָא כְּמָה לְבוּשִׁין, כְּמָה אַנְפִּין, דְּאַתְקְרִיאוּ פְּנִים
הַנְּרָאִים, וּפְנִים דְּאֵינָם נְרָאִים. וְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לֹא אַתְגְּלִי
בְּאוּרִייתָא, אֶלְא לְכָל חָדָא כְּפּוּם עוּכְדוּי, וּכְפּוּם נַשְׁמָתִיהָ וְרוּחִיהָ וְנַפְשִׁיהָ
מְאַתְרָא דְּאַתְגְּזוּרֵי.

עֵינֵינוּ אֵינוֹן כְּגוּוּנָא דְּגַלְגַּל, עֵיגוּלִין מְסִטְרָא דְּמִים. וְדָא אִיהוּ רְזָא דְּגַלְגְּלִים.
וְאַזְלִין בְּקוּ הַמְּדָה, בְּאַרִיכוּ דִּילְהוֹן, בְּעַמִּיקוּ דִּילְהוֹן.

וְרְזָא דְּמַלְהָ (ישעיה מ יב) מִי מְדַד בְּשַׁעְלוֹ מִים. וְאֵינוֹן חֲמִשָּׁה מְדוּדִים מְדַד
בְּהָ, כְּגוֹן זֶה :: וְאֵינוֹן אַ אַ אַ אַ מִי צִיד, מִי מְדַד בְּשַׁעְלוֹ מִים אַ.
וְשְׁמִים בְּזֵרַת תְּפִין אַ. וְכָל בְּשַׁלִּישׁ עֶפְרַת הָאָרְץ אַ. וְשְׁקַל בְּפֹלְס הָרִים אַ.
וּגְבָעוֹת בְּמַאזְנִים אַ.

וְאֵינוֹן ו', קוּ דְּנַפִּיק מִן הַמְּדָה דְּאִיהִי י', וּמְדִיד חֲמִשָּׁה מְדוּדִין בְּהָ, בְּחַמְשׁ

ספיראן דקלילן בה' תתא. ודאי י' דילה, איהי מדה דילה.
אינון ארבע גונוין דעינא, מדר בהון לארבע סטרין. וקו איהו ו', גלגל
דאיהו י' עם ו' אתעביד גלגול. דסליק לחושבן ע"ב.

כד גלגל דעינא אתהפך בקו דאיהו ו', ומתהפך עינא ביה לחוורא,
אתגליא ביה דאיהו גלגול דילה, מזמנא קדמאה מסטרא דחסד.
ואם יתעסק באורייתא, חפים יהא, מסטרא דמינא, בגין דתמן אתמר
בה, הרוצה להחכים ידרים.

ואי לא יתעסק באורייתא, יהא חפים במלין דעלמא, לצייר בידיה כמה
ציורין, דכמה מלאכות, אף על גב דלא אוליפו ליה בהאי עלמא.
דמאן דלא עביד מלוי מלבוי וממחשבתיה עד דאוליפו ליה, האי לאו
איהו בגלגולא דא כלל.

וכד גלגל דעינא אתהפך לשמאלא באדימו, דשליט על גונוין אחרנין,
איהו מזמנא תנינא גלגולא דילה. והאי יהא עתיר בלא טורח ובלא
מזל ועליה איתמר הרוצה להעשיר יצפין. ויתקרב בר נש לגביה, דוותרן
יהא בממוניה, בגין דלא טרח ביה, דההוא דטרח בממוניה לא תתקריב
לגביה, דקמצן יהא.

וכד גלגל דעינא אתהפך לירוקא, דשליט על כל גונוין. דא איהו בגלגולא
תליתאה. ויהא חפים באורייתא, ועתיר בממונא דלא טרח ביה. דא
איהו שלים מפלא, מסטרא דיעקב, דאיתמר ביה (בראשית כה כז) ויעקב איש
תם. (איוב לג כט) הן כל אלה יפעל אל פעמים שלש עם גבר.

ובען צריך לפרשא, מאן איהו עין דאתגלגל בגלגולא דתלת גונוין, אלין
אדם קדמאה דסטרא דכייא, דאית אדם אחרא מסטרא דמסאבו.
ולא עוד, אלא תלת אדם אינון: אדם דבריא, אדם דיצירה, אדם דעשיה,
מסטרא דדכיו. ואית אחרא מסטרא דמסאבו, דאיהו אדם בליעל, איש
און, יצר הרע. אדם טוב, יצר הטוב. דהכי אוקמוה קדמאין, (קהלת יד) גם
את זה לעמת זה עשה האלהים.

ובען צריך לפרשא אדם דסטרא דכיא. תא חזי, כד (דף מב ע"א) אתלבש אדם
דדכיו באברהם, אתלבן ביה. וביצחק אצטרף. הדא הוא דכתיב,
(זכריה יג ט) וצרפתים כצורף את הפסף ובהנתים כבחן את הזהב. בייעקב,
אחזי דיוקניה, ועביד תולדין.

והאי אמאי. אלא ליצר הטוב וליצר הרע, דאינון אדם טוב אדם רע, מני
קודשא בריך הוא תלת פקודין. עבודה זרה. גלוי עריות. ושפיכות
דמים. עבודה זרה, הדא הוא דכתיב, (בראשית ב טז) ויצו ה' אלהים על האדם

לֵאמֹר. וְאָמְרוּ מֵאִרֵי מִתְנִיתִין, לִית צו אֶלָּא עֲבוּדָה זָרָה. עַל הָאָדָם, זֶה שְׂפִיכוֹת דְּמַיִם. לֵאמֹר, זֶה גְלוּי עֲרִיּוֹת.

וּבְצוּוּי דָּא הוּוּ בְּחֵדָא יִצְרֵר הַטּוֹב וַיִּצְרֵר הָרָע. לְבַתֵּר דְּעֵבֵר יִצְרֵר הָרָע עַל צוּוּי דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, גָּזַר עֲלֵיהּ מִיתָה. אָמַר, מָה אַעֲבֵד, אִם אֲנָא אֵימֹת אִיהוּ נָטִיל עֲבָד אַחְרָא. דְּיִצְרֵר הָרָע אִיהוּ עֲבָד, וּבֵת זוּגִיָּה שְׂפָחָה, וְאַתְרֵיהּ יָרִית לִיהּ הֵהוּא עֲבָד.

מָה עֲבָד, אֲזַל אִיהוּ וְאַתְתִּיהּ, לְפִתְּאָה לְאָדָם וּלְאַתְתִּיהּ דְּסִטְרָא טָבָא. בֵּת זוּגִיָּה דְּיִצְרֵר הָרָע לִילִית, פְּתִי לְאָדָם דְּאִיהוּ יִצְרֵר הַטּוֹב, וּבְגִינָה אִיתְמַר (שם ג יב) הָאִשָּׁה אֲשֶׁר נָתַתְּ עִמָּדִי הִיא נִתְּנָה לִי מִן הָעֵץ. וַיִּצְרֵר הָרָע פְּתִי לְחַוָּה, וּגְרָמוּ לוֹן מָוֹת.

בְּגִין דָּא, קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אֲפָשִׁיט לְאָדָם דְּאִיהוּ יִצְרֵר הַטּוֹב מְגוּפִיָּה בְּגִין עֵדֶן וּמִמְלַבּוּשׁוּי, לִיהּ וּלְאַתְתִּיהּ, הֵדָּא הוּא דְּכַתִּיב, (שם ג ז) וַיִּדְעוּ פִּי עֲרוּמִים הֵם. וְגִירֵשׁ לוֹן מִגֶּן עֵדֶן, הֵדָּא הוּא דְּכַתִּיב, (שם ג כד) וַיִּגְרֹשׁ אֶת הָאָדָם. אֶת, בֵּת זוּגִיָּה עֲמִיָּה.

וּנְחִית לוֹן לְשִׁבְעַ אַרְעִין, דְּאִינוּן: גֵּיא. נְשִׂיָּה. צִיָּה. אַרְקָא. אַרְיָן. אֲדָמָה. תַּבַּל. עֲבָד תִּיּוּבְתָא, הָוָה מְצַפְצַף וְעוֹלָה. וְעַם כָּל דָּא הָוָה עָרוּם בְּלֵא לְבוּשׁ הוּא וְאַתְתִּיהּ.

מָה עֲבָד קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. אֵייתִי לִיהּ בְּגִלְגּוּלָא בְּאַבְרָהָם, וּלְאַנְתְּתִיהּ בְּשָׂרָה. וְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא הָוָה מְלַפֵּן לִיהּ בְּכוּרָא דְּכֶסֶפֶא, דְּאִיהוּ מְעוֹרָב בְּאַבְרָם, דְּאִיהוּ עוֹפְרָת, מִיַּד דְּאַרְמִי לִיהּ בְּנוּרָא, אֶתְלַבְּנָא כֶּסֶפֶא, וְאַפִּיקַת זוּהֶמָא, דְּאִיהוּ עוֹפְרָת לְבָר, וּכְגוּוֹנָא דָּא אֶתְלַפֵּן אָדָם בְּאַבְרָהָם. וְאַפִּיק מַגִּיָּה זוּהֶמָא לְבָר, וְדָא יִשְׁמַעְאֵל, דְּאִיהוּ זוּהֶמָא דְּהִטִּיל חִיוּיָא בְּחַוָּה.

לְבַתֵּר אֶתְגַּלְגַּל בְּיַצְחָק, בֵּת זוּגִיָּה דְּאָדָם, וְאַסְתַּמַּךְ בְּנוּרָא, וְאַפִּיק זוּהֶמָא לְבָר, וְדָא עֲשׂוּ. וְסוּמְקָא דִּילִיָּה פְּדֻמָּא דְּשְׁחִיטָה. וּבְגִין דְּאַתְגַּלְגַּל נּוֹקְבָא בְּיַצְחָק, אֶתְקָרִי שְׂמָאל נּוֹקְבָא.

לְבַתֵּר עָאלוּ תְרוּוִיָּהוּ בְּיַעֲקֹב וּבֵת זוּגִיָּה, וְאַפִּיקוּ מַגִּיָּה זְרַעָא. וּגוּוֹנָא דִּילִיָּה הוּא יוֹקָא דִּילִיָּה דְּסַחְרָא. וְדָא אִיהוּ (אויב לג כט) הֵן כָּל אֵלָּה יַפְעַל אֵל פְּעַמִּים שְׁלֹשׁ עִם גְּבָר.

עֵינִין אוּכְמִין חֲשׂוּכִין, תַּמָּן לִילִית, דְּאִיהִי חֲשׂוּכָא אֲפִילָּה, פְּתִיא אוּכְמָא. וְעֵינִין אוּכְמִין עֲקִימִין, וְדָאִי תַּמָּן שְׂבִתָּאִי, דְּעֲלִיָּה אֶתְמַר (משלי ג לג) מְאֹרֶת ה' בְּבֵית רָשָׁע. דְּהֵהוּא גְּוֹן חֲשׂוּךְ, שְׁלִיט עַל גּוּוֹנִין אַחְרָנִין. וְלִמָּן דְּאַסְתַּפַּל בֵּיהּ לִילִית אוּ שְׂבִתָּאִי בְּאִילִין עֵינִין, מְאֹרֶה וְעֵינִיּוֹתָא

וּכְפָנָא וּמוֹתְנָא יִיתִי. אֶסְתַּמַּר מִנִּיה, דְּרַגְלֵיהּ יִרְדּוֹת מוֹת שְׂאוּל צְעָדֶיהָ
 יִתְמַכּוּ. וְכָל מַשָּׂא וּמִתָּן דְּעֵבִיד בַּר נָשׁ קָדָם מְאִרֵי דְעֵינִין אֶלִין, אֶתְאַבִּיד.
 וְצָרִיךְ בַּר נָשׁ דְּלֹא יִשְׁתַּכַּח בְּשִׁבְעָה קְדָמִיה בְּיוֹמֵין דְּחוּל, אֶלֹא בְּשַׁבַּת,
 דְּלִית לִיה שְׁלִטְנוּתָא עֲלֵיהּ וְאִם אֶשְׁתַּכַּח בְּיוֹמֵין דְּחוּל בְּשִׁבְעָה
 קְדָמִיה, וְאֶסְתַּפַּל בֵּיה בְּעֵינָא בִישָׂא, לֹא אֶשְׁתַּזִּיב מִנִּיה מִמִּיתָה אוּ מְעוּנֵי.
 וְחוּטְמָא וּפּוּמָא וְאַנְפוּי דְהָאֵי בַר נָשׁ לָאו אֵינּוּן עַל קו הַיּוֹשֵׁר.

עֵינִין אוּכְמִין שְׁפִירָן, עַל קו הַיּוֹשֵׁר, אִיהוּ מִסְטְרָא דְשַׁבַּת, דְּאִיהִי בַת עֵין
 שְׁפִירָא. עֲלֵה אִיתְמַר, (ש"ש א ה) שְׁחוּרָה אָנִי וְנֶאֱוָה. הָאֵי אִיהוּ בְּדִיוֹקְנָא
 דְּשַׁבַּת, דְּאִיהוּ שְׁקוּל לְאוּרֵייתָא פּוּלָה.

וּבְשַׁבַּת צָרִיךְ לְאַחְזָא שׁוּבְעָה, בְּהַפּוּכָא דְשַׁפְּחָה לִילִית. וְצָרִיךְ בְּאַתְר
 דְּעַצִּיבוּ דְשַׁבְּתָאֵי, לְאַחְזָא חֲדוּה, בְּאַתְר דְּחִשׁוּכָא. שְׂרָגָא. בְּאַתְר
 דְּעֵינֵינֵי, עֲנָג. לְמַעַבְד תַּמָּן שִׁינוּי בְּכֻלָּא.

דְּלִיָּית מְרָה אוּכְמָא, צְמָאוֹן דְּלִית בֵּיה מֵיִם, דְּאִיהוּ (בראשית לו יד) הַבּוֹר רַק
 אֵין בּוֹ מֵיִם, אֶבֶל נְחָשִׁים וְעַקְרָבִים יֵשׁ בּוֹ. וְנַחֲשִׁין וְעַקְרָבִין דִּילָה אֵינּוּן
 עֲרַב רַב. יוֹסֵף דְּאִיהוּ בְּגוּבָא, דָּא יִשְׂרָאֵל דְּאֵינּוּן בְּגִלוּתָא דִּילָה, בְּהָהוּא
 בּוֹר.

וּמֵאֵן דְּאוּקִיר שַׁבַּת, (קהלת יב כ) יִמְלֹט מִמְּנָה. וְחוּטָא יִלְכַד בָּהּ. חוּטָא דְמַחְלָל
 שַׁבַּת, יִלְכַד בָּהּ, דְּאִיהִי חִילוּל שַׁבַּת וְדָאֵי, חֲלָלָה זוֹנָה. דְּמֵאֵן דְּנִטִיר
 אוֹת שַׁבַּת אוּ אוֹת בְּרִית, מְלַחְלֵל לִיה, בֵּיה אֶתְקִרֵי צְדִיק, וְאֶשְׁתַּזִּיב מִינָה.
 וְלֹא עוֹד אֶלֹא דְסָלִיק לְמַלְכוּת, דְּאִיהִי שַׁבַּת וְדָאֵי.

וְיוֹסֵף בְּגִין דְּנִטִיר בְּרִית, אֶשְׁתַּזִּיב מִן גּוּבָא, וּמִן נְחָשִׁים וְעַקְרָבִים דִּילָה.
 וְלֹא עוֹד אֶלֹא דְזָכָה לְמַלְכוּת. וְיִשְׂרָאֵל דְּנִטִירִין שַׁבַּת וְאוֹת בְּרִית
 מִילָה, אִיתְמַר בְּהוֹן פֶּל יִשְׂרָאֵל בְּנֵי מְלָכִים, וְאֶלְמָלֹא נִטְרִין יִשְׂרָאֵל שַׁבַּת
 אַחַד כְּהִלְכָתָהּ מִיַּד נְגָאֵלִין.

וְכָרְ בַר נָשׁ דְּאִיהוּ עֵינִין אוּכְמִין עַל קו הַיּוֹשֵׁר, דְּאִיהִי קו הַמְּדָה, עֲנָג
 אִיהוּ וְחֲדוּה וְשִׁבְעָא, וְוִתְרִין, וְעֵינָא טָבָא. וּבְעֵי לְאַתְפָּאֲרָא בְּלִבוֹשִׁין
 שְׁפִירִין. בְּגִין דְּאִיהוּ בֵּן דְּשַׁבַּת, בֵּן מְטְרוֹנִיתָא וְדָאֵי. וּבְהַיְפוּכָא בֵּן לִילִית.
 עַד הָכָא רְזָא דְעֵינִין. וְדָאֵי אִיהוּ רְזָא דְאַנְשֵׁי חִיל.

וְרֵאֵי אֱלֹהִים בְּשְׁמִיעָה, דְּתַלְיָא בְּאוּדְנִין, דְּתַמָּן יִרְאֵה. הָדָא הוּא דְכְּתִיב,
 (חבקוק ג ב) ה' שָׁמַעְתִּי שְׁמַעְךָ יִרְאֵתִי.

וְתַלְתָּ צְלוּתִין אֵינּוּן, חַד תַּלְיָא בְּרֵאֲנָה. וְתַנְיָנָא בְּרִיחָא. וְתַלְיָתָא
 בְּשְׁמִיעָה. פֶּה, אִיהוּ שַׁבַּת, כְּלוּלָה מְפִלְהוּ. אִיהִי תַפְלָה לְעֵנִי,
 דְּאִיהוּ צְדִיק, וְאִיהוּ יוֹם הַשַּׁבַּת.

וְצִלּוֹתָא דְפֶסַח, אִיהִי כּוּרְסֵיִיא דְרַחֲמֵי. וְצִלּוֹתָא דְרֵאשׁ הַשָּׁנָה, כּוּרְסֵיִיא דְדִין. וְתַמָּן קוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא אִיהוּ דִּינָן, וְכָל צְבָא הַשְּׁמַיִם קִיִּימִין עֲלֵיהּ, מִיִּמְיָא וּמִשְׁמָאֲלָא. כְּגוּוֹנָא דְשַׁעְרָא, דְתִלְיִיא בְּתַר אוּדְנִין, מִיִּמְיָא וּמִשְׁמָאֲלָא.

וְהָא אוּקִימְנָא לְעִיל, דְצָרִיךְ לְבַעְרָא לֹוּן, אִם אֵינֹוּן תַּחֲוֹת אוּדְנִין, לְאִתְגַּלְגְּלָא אוּדְנִין, דְאֵינֹוּן תַּרְעִין דְצִלּוֹתָא. דְכַמָּה מְאָרִי דְדִינִין סְתָמִין תַּרְעִין, כְּחוּבִין דְיִשְׂרָאֵל. וְצִלּוֹתָא לְבַר, דְלֹא מְנִיחִין לָהּ לְאִעְלָא בְּהִיכְלָא דִילֵיהּ, דְאִיהוּ אַדְנִי. וְאִיהִי קְרָאָה לְתַרְעִין דְהִיכְלָא דִיפְתַחֲחִין לָהּ. וּבִנְהָא לְתַתָּא קְרָאן בְּיַחְוּדָא שְׁמַע יִשְׂרָאֵל, לְקַלָּא דְצִלּוֹתָא דִילָךְ, דְאִיהִי לְתַרְעָא דִילָךְ. וְאִם מְבַעְרִין שַׁעְרִין דְתַחֲוֹת אוּדְנִין, דְאֵינֹוּן מְאָרִי דְדִינִין, מִיָּד קוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא דְאִיהוּ יִשְׂרָאֵל, דִּינָן אֶמֶת, אֶפְתַּח הִיכְלָא דְתִיעוּל צִלּוֹתֵיהּ. וְדָא אִיהוּ (תְּהִלִּים נ"א י') אַדְנִי שְׁפַתֵי תַפְתַּח, פְּתַח הִיכְלָא דְאִיהוּ אַדְנִי בְּחוּשְׁבֹן, וְיִיעוּל צִלּוֹתָא.

וְצִלּוֹתָא דְיִשְׂרָאֵל לְעִילָא, (דף מב ע"ב) אִיהִי מְלֻכּוֹת, וְאִיהוּ תַפְאָרַת. וְצָרִיכִין יִשְׂרָאֵל דְלֹא יִסְלְקִין לָהּ לְעִילָא, עַד דִּיתַבְעֵרוּן דִּינָן מִתַּרְעָא, וְיִהוּן צְוֹוּחִין בְּהַ לְגַבְיָהּ, בַּעֲשָׂרָה מְלַכְיֹוֹת, וּבַעֲשָׂרָה זְכוּרֹוֹת, וּבַעֲשָׂרָה שׁוּפְרוֹת.

דְצִלּוֹתָא דְמְנַחָה, אִיהִי דִינָא דְרֵאשׁ הַשָּׁנָה. וּבְגִין דָּא תְקִינֹו עֲשָׂרָה שׁוּפְרוֹת, דְאֵינֹוּן: קִשְׁרָ"ק, קִשְׁ"ק, קִרְ"ק. לְסַלְקָא לָהּ בַּעֲשָׂרָה, דְלִית שְׂכִינְתָא שְׂרִיָּא בְּפַחוֹת מַעֲשָׂרָה. וּבְגִינֵיהּ אִתְמַר (בְּרַאשִׁית יח לב) לֹא אֲשַׁחִית בַּעֲבוּר הַעֲשָׂרָה.

בְּשַׁבְּרִים, (שְׁמוֹת כג כד) שְׁפַר תְּשַׁבֵּר מַצְבוֹתֵיהֶם, דְקִיִּימִין קְדָם תַּרְעִין, דְלֹא מְנִיחִין לְאִעְלָא צִלּוֹתָא. בְּתַרְעָה, תַּפְסִין לֹוּן בְּשַׁלְשָׁלָאִין. בְּתַקִּיעָה, (בְּמִדְבָר כה לה) וְהוֹקַע אוֹתָם לָהּ נֶגֶד הַשָּׁמַשׁ. בְּגִין דְלֹא יָהִבוּ יְקָרָא לְמַטְרוֹנִיתָא, לְאִעְלָא בְּתַרְעִין דִילָהּ.

וּבְשַׁעֲתָא דְדִינִין פְּנוּיִן מִתַּרְעִין דְהִיכְלָא דְמַלְפָּא, סְלָקָא צִלּוֹתָא בְּכַמָּה שִׁרְיִין וְתוֹשְׁבַחוֹת וְהוֹדָאוֹת דְצִלּוֹתָא. וְחִוּוֹן פְּלָהּ פְּתַחֲחִין גְּדַפְיָהּ, לְקַבְּלָא לָהּ בְּחֻדָּה, הָדָא הוּא דְכְּתִיב, (יִחְזַקְאֵל א י"א) וּפְנִיָּהֶם וְכַנְפֵיהֶם פְּרוּדוֹת. פְּלָהּ פְּרוּדוֹת לְעִילָא לְקַבְּלָא לָהּ.

וְאֲשַׁמַּע אֶת קוֹל כְּנַפֵּיהֶם, בְּגִין דִּישְׁמַע מַלְפָּא, דְמַטְרוֹנִיתָא קָא אֲתִיָּא, וְיַפְתַּח הִיכְלָא לְגַבְיָהּ. הָדָא הוּא דְכְּתִיב, (תְּהִלִּים נ"א י') אַדְנִי שְׁפַתֵי תַפְתַּח. מִיָּד אֶפְתַּח מַלְפָּא הִיכְלָא, וְקַבִּיל לָהּ בְּחֻדָּה, וְיִיעוּל עִמָּה בְּהִיכְלֵיהּ.

אימתי בצלותא דעמידה. מיד איתמר בחינן, (יחזקאל א כה) בעמדם תרפינה כנפיהם.

בההוא זמנא, איהו יהו"ה בהיכליה, כגוונא דא יאהדונה"י. בההוא זמנא, מאן דבעי למישאל שאלתיה, ישאל. הדא הוא דכתיב, (דברים לב ז) שאל אביך ויגדך. (תהלים ב ח) שאל ממני ואתנה גוים נחלתך. והבן שואל מאביו, באמצעות דצלותא. בההוא זמנא דאיהו יהו"ה בהיכליה, (ישעיה כח ט) אז תקרא וה' יענה.

ואית נימין דשערא, דההוא דאיתמר ביה (דניאל ז ט) ועתיק יומין יתיב לבושיה פתלג חיור ושער רישיה כעמר נקי. וכלהו רחמי. לית נימא דלא אית ליה מבושא, ודא י'. נימא אריכא דא ו'. קמיטא ה' זעירא. אריכא וקמיטא לתתא, דא ה' עילאה, דאית בה דינא ורחמי. דקמיטא ולא אריכא, דא ה' תתאה, דאיהו פלא דינא.

וכד נימא ונימא, איהו עלמא שלימא, ועלייהו איתמר (שה"ש ו ח) ועלמות אין מספר. בגין דא אמרו מארי מתניתין כל צדיק וצדיק יש לו עולם בפני עצמו. ואיהו נימא חדא דקודשא בריה הוא, עלמא שלימא. ובגינה אתמר, דקודשא בריה הוא מדקדק עם הצדיקים אפילו כחוט השערה.

וצלותא דשחרית, כד סלקא כל אלין מארי דדינא, כלהו רחמי, ולא מעפבין לה לאעלא. שערא ירוקא, לית תמן דינא כלל. כל נימין ירוקין שפירין, כליילין מחורר וסומק, אינון כלהו רחמי. וכד סלקא צלותא בהון, כלהו חזילין דנימין מקבלין לה כחידה ורחימו.

שערא אוכמא שפירא, כל נימין דיליה, אתקריאו עולמות דיליה. הדא הוא דכתיב, (שם) ועלמות אין מספר, ואינון חזילין דשבת. וצלותא דשבת, איהי שקילא לאורייתא. וכמה תלי תלים דתליין מינה אתקריאו קוצותיו תלתלים.

שערא חורא מסטרא דחסד. סומקא, מסטרא דגבורה. שערא ירוקא, מסטרא דתפארת. אוכמא, מסטרא דמלכות. דאיתמר בה (שה"ש א ח) שחורה אני ונאנה. הרי ארבע תקונין דשערא, דשריית עליהו יהו"ה. תליסר תיקונין ואינון דתליין משערא, תלת לכל סטר, לארבע סטרין, ואינון וא"ו. עליהו איתמר (שם ה יא) קוצותיו תלתלים. לעילא ברישא, כפלגו דרישא, מתפלגין אורחין בשערא, לתלתין ותרין שבילין, כחושבן יו"ד ה"א ה"א. וכלהו שבילין אינון בנימא, דאיהו מוחא. ואלין

לאחר קריאת הזוהר (יאמר תפלה זו בכנינת הלב)

יהי רצון מלפניך ה' אלקי ואלקי אבתי שיתקיים בנו עתה מקרא שפתוב "ואשים דברי פסיה ובצל ידי פסיתיה לנטע שמים וליסד ארץ", להעלות לרומם ולתקן הריסות וחרבות השכינה הקדושה לקשוט ופזר פירא עלאה ולארמון שעל מכונו ישב להחזיר עטרה ליושנה וקיים בנו מהרה מקרא שפתוב "ויהי אור הלבנה פאור החמה ואור החמה יהיה שבעתים פאור שבעת הימים". וזכות הרשב"י הקדוש ובנו רבי אלעזר, וזותם בן עזיהו, יעמוד לנו לתקן העולם מיום שנברא עד סופו פראונו וברצון יראיו. ובזכות היותנו עסוקים בהקמה הזאת, על ידה תתקרב הגאולה, וישועתה מהרה תצמיח, לעלוי שכינת עוגנו במהרה במינו. ויקיים בנו מקרא שפתוב "ויאמר אלקים יהי אור", ויארר עלינו אור ה', ביום ההוא יהיה ה' אחד ושמו אחד, אמן נצח סלה ועד. (נפח התפלה מתוך לשונו הקדוש של רבי חיים ויטאל זיע"א)

מוזרה אני לפניך השם אלוקי ואלקי אבותי שזכיתני ללמוד ולהגות בספר הקדוש הזה ויהרהר עליו, וזכות התנאים הקדושים שלמדנו תורתם יעמוד לנו ולזרענו ונזכה להבטחת הנביא (ישעיה נט, כ-כא) ובא לציון גואל ולשבי פשע ביעקב נאם ה'. ואני זאת בריתי אותם אמר יהוה רוחי אשר עליה ודברי אשר שמתו פסיה לא ימושו מפיה ומפי זרעה ומפי זרע זרעה אמר ה' מעתה ועד עולם. ויתקיים בנו הנבואה (ישעיה נא, טז) ואשים דברי פסיה ובצל ידי פסיתיה לנטע שמים וליסד ארץ ולאמר לציון עמי אתה. ובפרפת משה רבינו מהימנא בתגלה במהרה ה' בך נחננו ואין עמו אל נכר, יראו עינינו וישמח לבנו ותגל נפשנו בישועתך באמת באמר לציון מלך אלוקיך, ברוך ה' לעולם אמן ואמן. (סיד ה')

אלהינו ואלהי אבותינו מלך רחמן רחם עלינו טוב ומטיב הדרש לנו. שובה אלינו [עלינו] בהמון רחמיה בגלל אבות שעשו רצונה. בנה ביתך ככתחלה וכונן מקדשה על מכונו. והראנו בבנינו ושמחנו בתקונו. והשב שכינתך לתוכו, והשב פהנים לעבודתם ולויים לדוכנם לשירים ולזמרים. והשב ישראל לנויהם. ומלאה הארץ דעה את ה' ליראה ולאבהב את שמה הגדול הגבור והנורא אמן בן יהי רצון. (סי"ת)

הקדיש לעלוי הנשמה: הקדיש הוא שבח גדול לבורא עולם על פן יש בזה עלוי נשמה גדול לנפטר במקדש בזה שגורם לצבור לענות אמן, שהוא עלוי נשמה גדול עד מאד ונחת רוח לנשמה. מלבד מה שמצייל את הנפטר מדינה של גיהנם. מעלה אותו בדרגות נוספות בגן עדן (עיינו פה החיים שכתב לומר בכל ליל שבת קדיש אחר מאה שנה שעולה מעלה מעלה, ועי"ע פלא יוציא).

מעלת לימוד הזוהר לעלוי הנשמה: פתבו המקבלים: לימוד הקבלה והזוהר (תורת הרשב"י) יש בו תועלת לנשמה יותר משאר למידים. פי לכן נקרא זוהר שהוא מזהיר הנשמה... וביום שבת קודש ששעה אחת לימוד הזוה"ק שונה אלה שנה, ובשמחה מליון שנה עליו להשתדל יותר בלימוד הזוה"ק פי הוא מבחינת היום, קדוש הוא לאלהינו... ומה גדלה מעלת לימוד הזוהר הקדוש בגבהי מרומים ובמקדש ביום הקדוש יום השבת שאין ערה להשגתו, ובנדאי למודו בעד עלוי נשמת אביו או אמו ע"ה, אין קץ למעלתו ואין קץ לעלוי נשמת אביו או אמו ע"ה, ומעטרים לנשמה בעטרה ולבוש מיוחד בזכות למודו. וכן לתמי ותמותו ע"ה (ועי' קב הישר) והנה יאמרו אתו, כפול ומכפל שבעתים, בבחינת מכבדו במותו וכו', (ועי' פלא יוציא ערה כבוד אב ואם).

קדיש על ישראל נסח ספרדי (ע"מ)

יִתְגַּדֵּל וַיִּתְקַדֵּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא. (אמ) בְּעֶלְמָא דִּי בְּרָא כְרַעוּתָהּ וַיְמַלִּיד מַלְכוּתָהּ
וַיַּצְמַח פְּרָקְנָהּ וַיִּקְרַב מְשִׁיחָהּ. (אמ) בְּחַיִּיכוּן וּבְיוֹמֵיכוּן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית
יִשְׂרָאֵל בְּעֶגְלָא וּבְזִמְן קָרִיב וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלְמָא
וּלְעָלְמֵי עָלְמֵינָא יִתְבָּרַךְ וַיִּשְׁתַּבַּח וַיִּתְפָּאֵר וַיִּתְרוֹמֵם וַיִּתְנַשֵּׂא וַיִּתְהַדָּר וַיִּתְעַלֶּה
וַיִּתְהַלֵּל שְׁמֵהּ דְקוּדְשָׁא בְּרִידָהּ הוּא. (אמ) לְעֵלְמָא מִן כָּל בְּרַכְתָּא שִׁירְתָּא
תְּשַׁבַּחְתָּא וְנַחְמְתָא דְאִמְרִין בְּעֶלְמָא וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) עַל יִשְׂרָאֵל וְעַל רַבְּנָן
וְעַל תַּלְמִידֵיהוֹן וְעַל כָּל תַּלְמִידֵי תַלְמִידֵיהוֹן דְעֶסְקִין בְּאוּרִיתָא קְדֻשָּׁתָא. דִּי
בְּאַתְרָא הַדִּין וְדִי בְּכָל אַתְרָא וְאַתְרָא, יְהֵא לְנָא וְלַהוֹן וּלְכוּן הֵנָּה וְחֶסְדָּא וְרַחֲמֵי
מִן קֳדָם מְאָרֵי שְׁמַיָּא וְאַרְעָא וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמַיָּא,
חַיִּים וְשֹׁבְעֵי וַיְשׁוּעָה וְנַחְמָה וְשִׁיזְבָּא וְרַפּוּאָה וְגִאְלָה וְסִלְיַחָה וְכַפְרָה, וְרוּחַ
וְהַצְלָה לְנוּ וּלְכָל עַמּוּ יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) עוֹשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא
בְּרַחֲמָיו יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עֲלֵינוּ וְעַל כָּל עַמּוּ יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ)

הַשְּׂכֵבָה לְאִישׁ: אֲשֶׁרֵי אִישׁ יֵרָא אֶת יְהוָה בְּמִצּוֹתָיו חֲפִיץ מְאֹד: הַמְרַחֵם עַל
כָּל בְּרִיּוֹתָיו הוּא יְחוּם וַיְחַמּוּל וַיִּרְחַם עַל נַפְשׁ, רוּחַ וְנִשְׁמָה שֶׁל (פב"פ). רוּחַ
יְהוָה תְּנִיחָנּוּ בְּגֵן עֵדֶן: דְאַתְפְּטֵר מִן עֲלְמָא הַדִּין כְּרַעוּת אֱלֹהָא מְאָרִיָּה שְׁמַיָּא
וְאַרְעָא. מְלַךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים בְּרַחֲמָיו יִרְחַם עָלָיו. וַיְחוּם וַיְחַמּוּל עָלָיו. מְלַךְ
מַלְכֵי הַמַּלְכִּים בְּרַחֲמָיו יִסְתִּירָהוּ בְּצַל כְּנָפָיו וּבִסְתֵר אֶהְלוּ לַחַזוּת בְּנוֹעַם
יְהוָה וּלְבַקֵּר בְּהִיבְלוּ. וְלִקְצֵן הַיָּמִין יַעֲמִידָהוּ. וּמִנְחַל עֵדֶנּוּ יִשְׁקָהוּ. וַיִּצְרֹר
בְּצִרּוֹר הַחַיִּים נִשְׁמָתוֹ. וַיִּשִׁים כְּבוֹד מְנוּחָתוֹ. יְהוָה הוּא נִחְלָתוֹ. וַיִּלְוֶה אֱלֹוֵי
הַשְּׁלוֹם וְעַל מִשְׁכְּבוֹ יְהִי שְׁלוֹם. בְּדַכְתִּיב: יְבוֹא שְׁלוֹם יְנוּחוֹ עַל מִשְׁכְּבוֹתָם.
הַלֵּךְ נִכְחוֹ. הוּא וְכָל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הַשּׁוֹכְבִים עַמּוּ בְּכָלֵל הַרְחָמִים וְהַסְלִיחוֹת.
וְכֵן יְהִי רְצוֹן וְנִאֲמַר אָמֵן:

הַשְּׂכֵבָה לְאִשָּׁה: אֵשֶׁת חַיִל מִי וּמְצָא, וְרַחֵם מִפְּנֵינִים מִכְּרָה: שֶׁקֶר הַחֵן וְהַבֵּל
הַיָּפִי, אִשָּׁה יִרְאֵת יְהוָה הִיא תִתְהַלֵּל: תְּנוּ לָהּ מִפְּרֵי יָדֶיהָ, וַיְהַלְלוּהָ בְּשַׁעֲרֵים
מַעֲשֵׂיהָ: הַמְרַחֵם עַל כָּל בְּרִיּוֹתָיו הוּא יְחוּם וַיְחַמּוּל וַיִּרְחַם עַל נַפְשׁ, רוּחַ וְנִשְׁמָה
שֶׁל (פב"פ). רוּחַ יְהוָה תְּנִיחָנּוּ בְּגֵן עֵדֶן: דְאַתְפְּטֵר מִן עֲלְמָא הַדִּין כְּרַעוּת
אֱלֹהָא מְרִיָּה שְׁמַיָּא וְאַרְעָא. הַמְלַךְ בְּרַחֲמָיו יְחוּם וַיְחַמּוּל עָלֶיהָ. וַיִּלְוֶה אֱלֹוֵי
הַשְּׁלוֹם וְעַל מִשְׁכְּבָהּ יְהִי שְׁלוֹם. בְּדַכְתִּיב: יְבוֹא שְׁלוֹם יְנוּחוֹ עַל מִשְׁכְּבוֹתָם.
הַלֵּךְ נִכְחוֹ. הִיא וְכָל בְּנוֹת יִשְׂרָאֵל הַשּׁוֹכְבוֹת עִמָּה בְּכָלֵל הַרְחָמִים וְהַסְלִיחוֹת.
וְכֵן יְהִי רְצוֹן וְנִאֲמַר אָמֵן:

יתגדל ויתקדש שמה רבא. בעלמא די ברא כרעותה וימליך מלכותה. ויצמח פורקנה ויקרב משיחה. בחייכון וביומיכון ובחיי דכל בית ישראל. בעגלא ובזמן קריב ואמרו אמן: יהא שמה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמאי: יתברך וישתבח ויתפאר ויתרומם ויתנשא ויתהדר ויתעלה ויתהלל. שמה דקודשא. בריך הוא לעלא (בעשי"ת ולעלא מכל) מן כל ברכתא ושירתא, תשבחתא ונחמתא, דאמירן בעלמא. ואמרו אמן:

על ישראל ועל רבנן ועל תלמידיהון ועל כל תלמידי תלמידיהון ועל כל מאן דעסקין באורייתא די באתרא הדין ודי בכל אתר ואתר יהא להון ולכון שלמא רבא הנא וחסדא ורחמי וחי אריכי ומזוני רויחי ופורקנא מן קדם אבוהון די בשמיא וארעא ואמרו אמן: יהא שלמא רבא מן שמיא וחיים טובים עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן: עושה שלום במרומיו הוא ברחמי יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן:

תפלה על הנפטר לאחר הלמוד

לאיש: אנא ה' מלא רחמים אשר בידך נפש כל חי ורוח כל בשר איש, יהיה נא לרצון לפניך תורתנו ותפלתנו בעבור נשמת (פלוגי בן פלוגי) וגמול נא עמו בחסדך הגדול לפתח לו שערי רחמים וחסד, שערי גן עדן, ותקבל את נשמתו באהבה ובחבה. ושלח לו מלאכיד הקדושים והטהורים להוליכו ולהושיבו תחת עץ החיים אצל נשמות הצדיקים והצדקניות וחסידים וחסידות להנות מזיו שכינתך, ולהשביעו מטובך הצפון לצדיקים. והגוף ינוח בקבר במנוחה נכונה בחדוה ובשמחה ובשלום, כדכתיב, יבא שלום ינוחו על משכבותם הולך נכוחו. וכתבי, יעלו חסידים כבוד ירננו על משכבותם. וכתבי, אם תשכב לא תפחד ושכבת וערבה שנתך, ותשמר אותו מחבט הקבר ומרמה ותולעה. ותסלח ותמחול לו על כל פשעיו. כי אדם אין צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא. וזכר לו זכיותיו וצדקותיו אשר עשה. ותשפיע לו מנשמתו לרשן עצמותיו בקבר מרוב טוב הצפון לצדיקים, דכתיב, מה רב טובך אשר צפנת ליראיך, וכתבי, שמר כל עצמותיו אחת מהנה לא נשברה. וישכון בטח בדרך ושאנן מפחד רעה, ואל יראה פני גיהנם. ונשמתו תהא צרוכה בצרור החיים ולהחיותו בתחית המתים עם כל מתי עמך ישראל ברחמים, אמן:

לאשה: אנא ה' מלא רחמים אשר בידך נפש כל חי ורוח כל בשר איש, יהיה נא לרצון לפניך תורתנו ותפלתנו בעבור נשמת (פלוגית בת פלוגית) וגמול נא עמה בחסדך הגדול לפתח לה שערי רחמים וחסד, שערי גן עדן, ותקבל את נשמתה באהבה ובחבה. ושלח לה מלאכיד הקדושים והטהורים להוליכה ולהושיבה תחת עץ החיים אצל נשמות הצדיקים והצדקניות וחסידים וחסידות להנות מזיו שכינתך, ולהשביעיה מטובך הצפון לצדיקים. והגוף ינוח בקבר במנוחה נכונה בחדוה ובשמחה ובשלום, כדכתיב, יבא שלום ינוחו על משכבותם הולך נכוחו. וכתבי, יעלו חסידים כבוד ירננו על משכבותם. וכתבי, אם תשכב לא תפחד ושכבת וערבה שנתך, ותשמר אותה מחבט הקבר ומרמה ותולעה. ותסלח ותמחול לה על כל פשעיה. כי אדם אין צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא. וזכר לה זכיותיה וצדקותיה אשר עשתה. ותשפיע לה מנשמתה לרשן עצמותיה בקבר מרוב טוב הצפון לצדיקים, דכתיב, מה רב טובך אשר צפנת ליראיך, וכתבי, שמר כל עצמותיו אחת מהנה לא נשברה. ותשכון בטח בדרך ושאנן מפחד רעה, ואל תראה פני גיהנם. ונשמתה תהא צרוכה בצרור החיים ולהחיותה בתחית המתים עם כל מתי עמך ישראל ברחמים, אמן:

ספר

תיקוני זהר

המחולק

ל-354 ימות השנה

ספר

תיקוני
זהר

המחולק

ל-354 ימות השנה